

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้คือ การทดลองเพื่อ

1. เปรียบเทียบการ เรียนมโนทัศน์ค่านกายมิติและโสตมิติ
2. เปรียบเทียบการ เรียนมโนทัศน์ของเด็กและผู้ใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเด็กเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ฝ่ายมัธยม) ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 32 คน เป็นชาย 16 คน หญิง 16 คน และกลุ่มผู้ใหญ่ เป็นนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2517 จำนวน 32 คน เป็นชาย 16 คน เป็นหญิง 16 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มจากบัญชีรายชื่อนักเรียน และจากบัญชีรายชื่อนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บัตรรายการ ของสิ่งเร้าที่เป็นพยัญชนะอังกฤษ เพื่อใช้ในการทดลองตัวอย่าง
2. แผ่นรายการ ของสิ่งเร้าที่เป็นพยัญชนะไทย เพื่อใช้ในการทดลองจริง
3. กระดาษบันทึกข้อมูลในการ เรียนมโนทัศน์
4. นาฬิกาจับเวลา

การดำเนินการวิจัย

ผู้ทำการทดลองทำการทดลองกับผู้รับการทดลองทีละคนในห้องแนะแนวคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นห้องที่เงียบสงบมีคิติด ปราศจากสิ่งรบกวนจากภายนอกให้ผู้รับการทดลองเรียนโมททัศน์จากการทดลองตัวอย่างก่อน แล้วจึงทำการทดลองจริงโดยให้ผู้รับการทดลองเรียนโมททัศน์เกี่ยวกับพญชฺชนะไทย ทั้งด้านกายมิตติและโสทมิตติจากแผนรายการของสิ่งเราเชิงบวก (Positive Instances) และสิ่งเราเชิงลบ (Negative Instances) ทั้งหมด 16 ตัวผู้ทำการทดลองจดบันทึกผลการทดลองในกระดาษบันทึกข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ใช้ในการเรียนโมททัศน์

1.1 ในด้านกายมิตติ

ผู้ทำการทดลองนำคะแนนที่ได้จากจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละคนเรียนโมททัศน์ด้านกายมิตติได้สำเร็จมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองทั้งกลุ่มเรียนโมททัศน์ด้านกายมิตติได้สำเร็จ ทำเช่นเดียวกันนี้ทั้งในกลุ่มเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่

1.2 ในด้านโสทมิตติ

ผู้ทำการทดลองนำคะแนนที่ได้จากจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองแต่ละคนเรียนโมททัศน์ด้านโสทมิตติได้สำเร็จมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งที่ผู้รับการทดลองทั้งกลุ่มเรียนโมททัศน์ด้านโสทมิตติได้สำเร็จ ทำเช่นเดียวกันนี้ทั้งในกลุ่มเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ตัวแปร (Two way Analysis of Variance)

โดยใช้ Two Factor Experiment with Repeated Measures on One Factor เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างการเรียนโมททัศน์ของเด็กและผู้ใหญ่ และทดสอบความแตกต่างของสิ่งเร้าด้านกายมิตติและโสทมิตติในการเรียนโมททัศน์

ผลการวิจัย

ในการทดลองเรื่องกายมิตติและโสคมิตติของสิ่งเร้าในการเรียนมโนทัศน์ ปรัชญาผล การวิจัยครั้งนี้คือ

1. ผู้รับการทดลองกลุ่มเล็กและกลุ่มผู้ใหญ่ เรียนมโนทัศน์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การเรียนมโนทัศน์โดยไม่มีก้านกายมิตติและโสคมิตติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ไม่มีผลร่วมกันระหว่างวัยในการเรียนมโนทัศน์กับมิตติที่ใช้ในการเรียนมโนทัศน์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำตัวแปรอื่น ๆ มาศึกษาเกี่ยวกับการเรียนมโนทัศน์ก้านกายมิตติและโส คมิตติ นอกจากจะใช้วัยแล้วอาจใช้ระดับสติปัญญา สัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย เพศ ฯลฯ
2. ควรศึกษาการศึกษามโนทัศน์ก้านกายมิตติและโสคมิตตินี้อีก โดยการใช้เด็กเล็ก ๆ ในระดับชั้นอนุบาลจนถึงวัยผู้ใหญ่ เพราะอาจจะเห็นผลได้เด่นชัดยิ่งขึ้นว่าการทดลองในครั้งนี้ จะได้ทราบว่าการเรียนมโนทัศน์ก้านกายมิตติและโสคมิตตินี้มีพัฒนาการอย่างไร
3. อาจทำการทดลองเปรียบเทียบกับผู้เรียนวัยต่าง ๆ เพื่อจะศึกษาว่าผู้เรียนใน วัยใดสามารถเรียนมโนทัศน์ในแบบใดได้เร็ว
4. ควรศึกษาการศึกษามโนทัศน์ก้านกายมิตติและโสคมิตติ โดยใช้วิธีการ อื่น ๆ นอกไปจากวิธี Reception Paradigm เพื่อจะได้นำผลมาเปรียบเทียบกับการวิจัย ครั้งนี้ และอาจช่วยทำให้ได้รับความรู้ในเรื่องนี้กว้างขวางขึ้นอีก